

Sygn. akt VIII Ka 751/ 14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta – spr.

Sędziowie SSO Ryszard Milewski

Del SSR Barbara Paszkowska

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Marka Żendziana

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 roku

sprawy W. H.

oskarżonego o czyny z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk; art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 20 sierpnia 2014 roku sygn. akt XV K 586 /14

I. Wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) w tym kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) jako 23 % stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

W. H. został oskarżony o to, że:

I. W dniu 20 marca 2014 r. w B. przy ul. (...) dokonał kradzieży rozbójniczej na osobie E. W. (1) w ten sposób, że zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) sweter o wartości 109 złotych, a następnie w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy bezpośrednio po dokonaniu kradzieży zagroził pokrzywdzonej natychmiastowym użyciem przemocy poprzez kierowanie w jej stronę nożyczek, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawiania wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

II. W dniu 20 marca 2014r. w B. przy ul. (...) groził M. G. pozbawieniem życia kierując w jej stronę nożyczki, przy czym groźby tę wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

III. W dniu 20 marca 2014r. w B. przy ul. (...) groził E. W. (2) spowodowaniem obrażeń ciała poprzez kierowanie w jej stronę nożyczek, przy czym groźby tę wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

IV. W dniu 20 marca 2014r. w B. przy ul. (...) groził V. S. spowodowaniem obrażeń ciała poprzez kierowanie w jej stronę nożyczek, przy czym groźby tę wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 r w sprawie XV K 586/14;

I. Oskarżonego W. H. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn opisany w pkt I na mocy art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- za ciąg przestępstw opisanych pkt od II-IV na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzekł wobec niego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, art. 91 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego W. H. karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci nożyczek, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 88/14 pod poz. 1 na k. 108 akt sprawy;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 marca 2014r. do dnia 12 maja 2014r. oraz od dnia 1 czerwca 2014r. do dnia 20 sierpnia 2014r.;

V. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. kwotę 516, 60 zł (w tym podatek VAT w kwocie 96,60 zł) tytułem sprawowanej obrony z urzędu;

VI. Zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty, odstępując od obciążania go pozostałymi kosztami procesu.

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczonej kary oskarżony W. H.. Zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wskazał, że obecnie przebywa w Stowarzyszeniu (...), uczęszcza na terapię uzależnienia od alkoholu, zamierza poddać się wszycia implantu esperalu. W związku z tym jego pobyt na wolności będzie miał większe oddziaływanie, niż izolacja. Wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jako oczywiście bezzasadna na uwzględnienie nie zasługiwała.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji jedynego zarzutu rażąco niewspółmierności kary to wskazać należy, iż tylko wówczas jest on uzasadniony, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, wymierzona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 297/09 LEX nr 553884. Przy czym nie każda różnica w ocenie wymiaru kary może uzasadniać zarzut rażąco niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk, ale tylko taka, która jest natury zasadniczej, to znaczy jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. Niewspółmierność rażąca to znaczna, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 30 maja 2003 r., II AKa 163/03, OSA 2003/11/113).

W przedmiotowej sprawie – zdaniem Sądu Okręgowego – o takiej ocenie represji karnej z jaką spotkał się oskarżony W. H. nie może być mowy.

Należy wskazać, że wyrok w przedmiotowej sprawie został wydany w trybie art. 387 § 1 kpk. Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił wszystkie okoliczności wynikające z zawartego porozumienia.

Przypomnieć należy, że obrońca oskarżonego i oskarżony złożyli wniosek o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie oskarżonemu kary za czyn I w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z pkt II-IV kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator i pokrzywdzone nie sprzeciwiły się wnioskowi o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i zaakceptowały zaproponowany wymiar kary.

Niezależnie od tego należy wskazać, że Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił wszystkie okoliczności istotne z punktu widzenia wymiaru kary, właściwie je oceniając (art. 53 k.k.). Jednocześnie miał na uwadze, aby kara nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości, a nadto była karą w odczuciu społecznym sprawiedliwą.

Kierując się powyższymi względami zasadnie Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu W. H. karę pozbawienia wolności za czyn pierwszy w wysokości 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z pkt II-IV w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ustalając wymiar kary łącznej jak i kar jednostkowych Sąd Rejonowy miał na uwadze okoliczności obciążające, uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony czynu z art. 281 kk (kradzieży rozbójniczej) dopuścił się w warunkach recydywy zwykłej. Jego uprzednia karalność rzutowała na ocenę prawdopodobieństwa przestrzegania przez niego w przyszłości porządku prawnego. Wskazać należy, że oskarżony przebywając na wolności nie skorzystał z szansy, nie nauczył się poszanowania dóbr prawnych i reguł panujących w praworządym społeczeństwie. Nie bez znaczenia dla tej oceny było znaczne nasilenie czynności sprawczych realizowanych wobec pokrzywdzonych oraz ich skutki.

W ocenie Sądu Okręgowego należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że wobec oskarżonego W. H. okoliczności powyższe nie pozwalały na wysnucie pozytywnej prognozy, co do poprawy jego zachowania. Wbrew stanowisku skarżącego i wniosku obrońcy oskarżonego zgłoszonego na rozprawie apelacyjnej Sąd Rejonowy nie miał obowiązku zastosowania wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Tej oceny nie mogły zmienić także okoliczności wskazane w apelacji oraz to, że oskarżony w okresie od 10. 09. 2014 roku do dnia 29. 10. 2014 roku przebywał na leczeniu odwykowym w (...) ZOZ w C., w związku z uzależnieniem od alkoholu.

Zdaniem Sądu Okręgowego należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że wobec charakteru popełnionych przestępstw, a zwłaszcza uprzedniej jego karalności, orzeczona kara łączna pozbawienia wolności jest taką karą, która uzmysłowi oskarżonemu, iż tego rodzaju zachowania nie będą traktowane bezkarnie i być może spowoduje refleksję oskarżonego, co do wagi czynów przez niego popełnionych. Kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu jest współmierna do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości dowiedzionych mu przestępstw i jest karą sprawiedliwą, która należycie zrealizuje cele zapobiegawczo - wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podzielając zatem stanowisko Sądu Rejonowego, a nie dzieląc stanowiska apelującego, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

O wysokości wynagrodzenia przyznanego obrońcy oskarżonego za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto na podstawie § 14 ust. 1 pkt. 4 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002 r. Nr 163, poz.1348 z póź. zm.).

Na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., z powodu trudnej sytuacji majątkowej oskarżonego zwolniono go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.